

Alles beleven en toch doodmoe

Cabaret: Worst door Joep Onderdelinden. Regie: Margôt Ros. Gezien: 10/10 Leidse Schouwburg, Tournee t/m 29/2. Inl. 020-4211221, www.bostheaterproducties.nl

Door HENK VAN GELDER
Joep Onderdelinden zet zijn nieuwe programma *Worst* hoog in, met een strakgespannen verhaal over een bezoek aan de dokter die hem als hypochonder bestempelt. Het tempo is hoog en de grappen vloeien vrijelijk.

Na zo'n sterk begin moet het des te lastiger zijn om dat niveau vol te houden. Maar het blijkt te lukken, en het lijkt hem zelfs tamelijk moeiteloos af te gaan. Het ene verhaal volgt op het andere en grijpt vaak weer op het vorige terug. Zodat de voorstelling uiteindelijk een hoogst bewonderenswaardige eenheid wordt.

Onderdelinden, de acteur die naast zijn toneelrollen ook als cabaretier optreedt, maakte eerder twee programma's waarvan ik niet onder de indruk was. Er zaten heus wel wat memorabele momenten in, maar verder bestonden ze uit losse ideeetjes en vormeloze verhaaltjes die vaak veel te lang werden uitgesponnen. Ik vond dat hij weinig te vertellen had en zat nogal verveeld te kijken naar iemand die heel erg graag aardig gevonden wilde worden.

Zijn derde programma vind ik vele malen beter. Het lijkt op het

zelfportret van een jongensachtige man die verknocht is aan de stad, maar soms ook kan terugverlangen naar de zachte berm waarin hij vroeger dagdroomde. En naar de overzichtelijkheid van zijn kindertijd toen hij nog gewoon een kwartje gaf voor Biafra. Terwijl er tegenwoordig in veel méér Afrikaanse landen honger wordt geleden. „Jááá... 't moet wel léuk blijven,” luidt zijn afwerende commentaar. Deze man is iemand die enerzijds alles wil beleven - en dus klaagt dat die stedentrips nooit lang genoeg duren - en anderzijds aan chronische vermoeidheid lijdt.

Binnen die context valt alles samen in deze knap verknoopte voorstelling. Van een vrolijk relaas over vakantierampen tot een apocalyptisch visioen over een overstroming in Amsterdam, waarin de grappen zo organisch passen dat de spanning geen moment verslapt.

Onderdelinden grossiert niet in makkelijk citeerbare *oneliners*, maar vindt zijn kracht in herkenbare huiselijkheid, uitbundige stembuigingen en komische overdrijving. Zijn fantasie kan aanstekelijk op hol slaan. En met zijn expressieve lijf en mimische talenten heeft hij in visueel opzicht meer te bieden dan in het cabaret gebruikelijk is.

Door dat alles is zijn derde programma veruit zijn beste.

